

[Damsgaard.]

Henstilling til den højtærede Minister denne Sag vedrørende, skal det være, at den højtærede Minister snarest søger de bevillende Myndigheder om de nødvendige Midler, saa Havnebyggeriet ved Hanstholm kan genoptages allerede i det kommende Foraar.

Vedrørende det Spørgsmaal, det høje Folketing her stilles overfor, Thyborøn lukket eller fri eller en Mellemting, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde herom den 3. Februar 1943, da Sagen sidst var til Behandling her i det høje Ting, at den solideste Løsning af Sagen vilde være at lukke Dragegabet i Limfjordstangen. Saa vilde i hvert Fald de Landbrugsinteresser, jeg den Gang og nu igen i Dag kort har søgt at gøre mig til Talsmand for, blive varetaget, og med en færdig Hanstholm Havn vilde Fiskernes Muligheder ikke blive ringere end nu.

Det Argument for Thyborøn fortsat fri, der hele Tiden har vejet tungest til for mig, er, at Thyborønkanalen er en udmærket Nødhavn for Fiskerkuttere og andre Skibe, der kommer i Havsnød ud for den vestjyske Kyst. Thyborøn Kanal fri, saadan som vi har den nu, mener Sagkundskaben ikke er forsvarlig, og den Vurdering er vist rigtig nok.

Saa kommer den højtærede Minister nu med dette Forslag, som netop er den Mellemting, jeg nævnte, og som frembyder mange Fordele, det skal indrømmes, bl. a. den, at det vel i nogen Maade løser baade Landbrugets og Fiskeriets Problemer og bevarer Indsejlingsmuligheden fra Vesterhavet til Limfjorden. Men ogsaa kun i nogen Maade. For Landbrugets Vedkommende vil jeg sige, at den store Saltholdighed af Limfjordens Vand, som en Gennemstrømningsløse formentlig vil give, vil gøre, at Plantebestanden og Vækstbetingelserne paa de lave Limfjordsarealer fortsat vil være yderst maadelige. Anlægget med Diger og Sluser kan vel nok dæmme op mod en Indstrømning af Vandmasser i haard Vestenstorm, men en Forudsætning herfor er da, at Slusen er lukket, og mon ikke netop dette Forhold vil gøre, at Thyborøn i nogen Grad mister sin Værdi som Nødhavn i haardt Vejr? Det er jeg tilbøjelig til at tro.

Men Forslaget, som det nu foreligger, maa naturligvis prøves og velvilligt behandles i et Udvalg. Jeg vil gerne henstille til dette Udvalg ogsaa at overveje Limfjordskommissionens Forslag betegnet A i Forbindelse med Forslag I. Disse Forslag er ogsaa optrykt og motiveret i nærværende Lovforslags Bemærkninger.

Fibiger: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, har fremsat mit Partis Synspunkt paa det Spørgsmaal, som her behandles, og jeg har ikke meget at føje til, idet den Konklusion, som jeg vil drage af hans Udtalelser, og som er mit Partis Stilling til dette Spørgsmaal, er, at selvfølgelig maa man gøre, hvad gøres kan, for at sikre Limfjordstangerne og sikre Thyborøn, saaledes at Havet ikke ødelægger alt det deroppe og der sker en Katastrofe.

Naar jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger hertil, er det fordi det Lovforslag, vi behandler, er af meget stor Betydning for mange Mennesker, og det er derfor ikke ligegyldigt, hvordan Spørgsmaalet bliver løst. Mange Interesser staar paa Spil, mange Hjem og mange Menneskeskæbner, kan jeg ogsaa sige, omfattes af dette Lovforslag. Det er et meget betydningsfuldt Lovforslag, mange Millioner Kroner skal bevilges, og derfor er det naturligt, at man ser nøje paa Spørgsmaalet og faar fremført de Ting, som kan fremføres i denne Forbindelse, inden der tages endelig Bestemmelse om, hvordan Problemet skal løses.

Sagens Behandling her i Rigsdagen følges med den allerstørste Interesse ikke alene af Thyborøn, som den angaar meget stærkt, men ogsaa af alle Vestkystfiskerne og Limfjordsfiskerne. Da Lovforslaget blev fremsat, betød det en Skuffelse for mange Mennesker, idet man havde haabet, at det skulde lykkes den højtærede Minister ved Hjælp af sine Teknikere at finde ud af, hvordan man kunde bevare Indsejlingen til Thyborøn fri og samtidig sikre, at der ikke kom saadanne Stormfloder o. lign., som kunde rive Havnen og Byen væk. Det er altsaa ikke lykkedes den højtærede Trafikminister i Forbindelse med sine sagkyndige og Teknikere. Dog kan man maaske haabe paa, at de to Havmoler, som man vil bygge, vil kunne virke saadan, at Stranden bevares deroppe, saa at der ikke sker en Katastrofe. Efter min Mening burde man til at begynde med nøjes med at bygge disse Moler, gøre det i hurtigt Tempo og saa se, hvad Fremtiden vil bringe. Skulde det saa vise sig, at det ikke var tilstrækkeligt, kunde man bygge det Dige og Sluserne, der foreslaas.

De Penge, der skal anvendes til Digerne og Sluserne, er ret store Beløb, og jeg for min Part tror, at de var betydeligt bedre anvendt, hvis man brugte dem til at gøre Hanstholm Havn færdig. Man fik jo nok Arbejdet paa Hanstholm Havn sat i Gang, men Byggeriet har staaet stille igennem mange Aar — ja, for Resten hele Tiden, siden Anlægget blev ved-